

სამი გოჭის ამბავი

ერთ უდაბურ ტყეში დედა ღორი ცხოვრობდა. მას სამი გოჭი ჰყავდა, - ბაგი, ბუგი და ფათერაკა. ბაგი და ბუგი ისეთი ღონიერი გოჭები იყვნენ, სულ ბაგიბუგით დადიოდნენ. ფათერაკა კი პატარა იყო და გამხდარი, თანაც ფათერაკების ოსტატი. უფროსი ძმები ამის გამო სულ დასცინოდნენ უმცროსს. ბაგი და ბუგი ჯარისკაცობაზე ოცნებობდნენ, ხშირად ჭალაში დადიოდნენ სავარჯიშოდ. გგონია, ჯარისკაცობა ფათერაკას არ უნდოდა? გაეკიდებოდა, მაგრამ იმას ვინ გაიკარებდა? ძმები უცებ მიახლიდნენ: - ფათერაკა, ნულარ გვაცდენ! შინ დაბრუნდი! ნულარ გვარცხვენ! საბრალო გოჭუნა შინ ლასლასით ბრუნდებოდა. დედას შესჩიოდა, ჯარისკაცობაზე გული რომ შესტკიოდა: - დე, მეც მინდა, ჯარისკაცი გავხდე! - შვილო, ფათერაკა, შენ ხომ გამხდარი ხარ, სუსტი, უღონო. დედასთან დარჩი, ჩემო პატარავ! ეს ამბავი მაშინ მოხდა, როცა ტყის მახლობლად მთაში რკო დამწიფდა. ის რკო მუხის ძირას უხვად ცვიოდა. დედა ღორს რკო ძალიან უყვარდა, მაგრამ იმას ვინ გაეკარებოდა? მუხასთან ახლოს ტახი სახლობდა, - ჯიჯლინა, ჩხუბისთავი, უზომოდ ხარბი და უზომოდ ავი. ბოროტი ტახი არვის სწყალობდა, ხმამაღლა ჯიჯლინებდა: - გირჩევთ, ამ ტყეს რომ ახლავე გაეცალოთ, ეს მუხა ჩემია, ახლოს არ გაეკაროთ! დედა ღორს ეგონა, სავარჯიშოდო, ბაგი და ბუგი ერთხელ რკოს მოსატანად გაიპარნენ. უშიშრად მიდიოდნენ, მიიმღეროდნენ: - ახმიანდა განა ბუკი, ჩვენ მივდივართ ბაგიბუგით, ვერ დატკბება ჩვენი ნახვით, გაიქცევა რადგან ტახი. ძმებს ფათერაკაც ადევნებოდა. ჭკვიანმა და ფრთხილმა გოჭუნამ ძმებს დაუძახა: - რომ არ გაიქცეს ტახი, მაშინ თავს რა ქვას ახლით? გაბრაზებულმა ძმებმა მაშინვე დასჭყივლეს: - ფათერაკა, ნულარ გვაცდენ! შინ დაბრუნდი, ნულარ გვაცდენ! ფათერაკა ძმებს ჩამორჩა, მაგრამ შინ კი არ დაბრუნდა, ტყის ერთადერთ ბილიკზე ორმოს ამოთხრას შეუდგა: - გამიგია, სიფრთხილეს თავი არ სტკივაო. ასჯერ გაზომე, ერთხელ გაჭერიო. ხერხი ჯობია ღონესაო... ტყეში კი ირხეოდა მუხა, რკო ცვიოდა უხვად, მაგრამ... ტახმაც გაიგონა თურმე რაკარუკი, გაიშლიგინა ბუჩქებში ლაწალუწით და გაექანა მუხისკენ ბაგაბუგით: - მე თქვენ გიჩვენებთ სეირს! შეგაწყვეტინებთ ქეიფს! იმის დანახვაზე ბაგისა და ბუგის ელდა ეცათ, სულ დაავიწყდათ, მამაცი ჯარისკაცები რომ იყვნენ. - ვაიმე, ეშვებიანი ტახი! - რა საშინელი ყოფილა! დედაა! - გავიქცეთ, ბაგი! - ჰო, გავიქცეთ, ბუგი! და კისრისტეხით მოკურცხლეს. აი, რას ერქვა ნამდვილი ბაგიბუგი! საშინელი ტახი ძმებს აგერ-აგერ დაეწოდა. ტყის ბილიკზე უცებ ფათერაკა დაინახეს: - გვიშველე, ფათერაკა! საშინელი ტახი მოგვდექს! ფათერაკამ ისკუპა, ძმებს აეფარა: - გაჩერდი, ტახო! მე და შენ შევეჯიბროთ, დაგენადლევათ, სირბილში მე გაჯობებ! - რაო, რა თქვი? თავხედო! ახლავე გიჩვენებ სეირს! - ტახი ახლა ფათერაკას გაეკიდა. - რა ვქნათ, ბაგი, შინ გავიქცეთ? - წაიბურტუნა ბაგიმ. - ძმას გასაჭირში ხომ არ მივატოვებთ? - უპასუხა ბუგიმ. ფათერაკა ტყის ბილიკზე ქარივით მიქროდა, - მართლა მარდი და მამაცი, როგორც ნამდვილი ვაჟკაცი. გოჭუნამ ისკუპა და ბალახ-ბულახით შენიღბულ ორმოს გადაახტა, ტახმა მახე ვერ შეამჩნია, ფიჩხი ლაწალუწით ჩაუტყდა, ორმოში ზღართანით ჩავარდა. - ეს ხომ მახეა! მახე! ჭკვიან ფათერაკას დახე! - გაუკვირდათ

ძმებს. -მომატყუეს! არ მინდა ორმოში!-ყვიროდა ტახი. -რაც მოგივა დავითაო, ყველა შენი თავითაო!-დაუძახა ფათერაკამ,-გახსოვს, ყველას რომ იბრიყვებდი? მანდ იჯექი და საკუთარ საქციელზე იფიქრე. დათუნას ვეტყვით, სალამოს ორმოდან ამოგიყვანს. დაფიქრება კი ნამდვილად არ გაწყენს! -დაფიქრება არც ჩვენ გვაწყენს,- წაილულლულეს ბაგიმ და ბუგიმ,-ფათერაკა, შენ ნამდვილი ჯარისკაცი ყოფილხარ! ბოდიში, ძმაო, თურმე არ გვცნობიხარ! ძმები-გოჭუნები მუხისკენ გაიქცნენ, კალათა სულ რჩეული რკოებით აავსეს და შინისაკენ გაეშურნენ. მიდიოდნენ, მხიარულად მიიმღეროდნენ: -ახმიანდა განა ბუკი, ჩვენ მოვდივართ ბაგიბუგით, სამი ძმა და მეგობარი,- ფათერაკა, ბაგი, ბუგი!